

GAZETA KOSZYCKA

ISSN 1234-0952

Nr 3 (69)

WIADOMOŚCI GMINNE

grudzień 2015

Wisła w Morsku. Fot. R. Stojek

*Pełnych miłości i spokoju, zdrowych, radosnych Świąt Bożego Narodzenia
oraz zdrowia i pełnej realizacji wszelkich zamierzeń w Nowym 2016 roku,
Mieszkańcom Gminy oraz wszystkim Czytelnikom Gazety Koszyckiej
życzą Wójt Gminy Koszyce i Redakcja Gazety Koszyckiej*

AKTUALNOŚCI

Wypowiedź Wójta Gminy Koszyce Stanisława Rybaka

W związku z tym, że do końca roku pozostało stosunkowo niewiele czasu, pora – myślę – na takie wstępne podsumowanie, wstępne podanie informacji o tym co w mijającym roku robiliśmy.

A więc po pierwsze: trwały końcowe prace realizowanego przez wiele lat, bardzo ważnego zadania dla gminy czyli kompleksowego uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w gminie. Główne dokonania w tym zakresie, które właśnie finalizowaliśmy w roku bieżącym to: zmodernizowana oczyszczalnia ścieków, wybudowanie 115 km sieci kanalizacyjnej, blisko 100 km sieci wodociągowej, wykonanie 52 przydomowych oczyszczalni ścieków, wybudowanie urządzeń do utylizacji osadów pościekowych na nawóz rolniczy oraz zakup nowoczesnego samochodu asenizacyjnego na potrzeby zmodernizowanej oczyszczalni ścieków. Stworzony w tym zakresie majątek wraz z udziałem gminy w Związku

Wójt Gminy Koszyce Stanisław Rybak.
Fot. R. Stojek

Międzygminnym Nida 2000 w Starym Korczynie to kwota blisko 50 mln złotych. Pomimo ewidentnych osiągnięć samorządu gminy w tym zakresie, do mankamentów zaliczyć należy niewielkie zainteresowanie w niektórych miejscowościach, przyłączeniami do sieci wodociągowej. Są wszędzie gdzie tych przyłączeń jest kilka, bądź kilkanaście. Sprawa o tyle istotna, że powtarzane okresowe badania jakości wody w studniach przydomowych wykazują jej zły stan. Czekają zatem ustawiczna praca wyjaśniająca, by zmieniać ten niekorzystny dla wszystkich stan rzeczy.

Drugim bardzo istotnym, zresztą co roku się powtarzającym, problemem który był realizowany w roku bieżącym jest zmodernizowanie dróg gminnych. W tym zakresie wykonaliśmy prace na siedmiu odcinkach dróg. Zmodernizowano drogi w Sokołowicach, Książnicach Wielkich, Siedliskach – Malkowicach, wykonano remont dróg w Modrza-

Spis treści

Aktualności

Wypowiedź Wójta Gminy Koszyce Stanisława Rybaka	2
Powstała Spółdzielnia Socjalna	7
Szybki kontakt z Urzędem Gminy Koszyce!	9
Budżet Obywatelski	9
Bezpieczna Małopolska 2015	10
Obchody Narodowego Święta Niepodległości	11

Spółeczeństwo obywatelskie

Pierwszy Uroczysty Zjazd Rodowitych Jankowiczank.....	13
Piknik integracyjny w Malkowicach – Siedliskach	15
Dożynki wiejskie w Sokołowicach.....	16

Historia

Ikona – wyjątkowe znalezisko na plebanii w Koszycach – c.d.....	18
---	----

O granicznej rzece Nidzicy raz jeszcze	19
Koniec wojny. Koniec młyna.....	20
Minka	22

Środowisko, ekologia

Uszatki stacjonują na świerkach w Witowie	24
---	----

Kultura, edukacja, sport

Stypendia Wójta Gminy Koszyce uroczystie rozdane	25
Z wizytą w Derecske na Węgrzech	26
Z Erazmusem na Malcie	29
Klub Sportowy Szreniawa Koszyce w dniu dzisiejszym.....	30

Zmodernizowana droga w Malkowicach – Siedliskach. Fot. R. Stojek

Zmodernizowana droga w Sokołowicach. Fot. R. Stojek

Ul. Krucza. Fot. R. Stojek

nach, w Jaksicach na dwóch odcinkach – na parceli górnej i koło byłej szkoły oraz zmodernizowano cztery ulice w Koszycach tj. ul. Mazowiecką, Krótką, Kruczą i Wspólną. Łączny koszt inwestycji drogowych wykonanych w roku 2015 wyniósł 1 406 000 zł, z czego dotacja z różnych źródeł wynosiła 978 000 zł czyli ok. 70% kwoty jaka została zainwestowana.

Trzecia sprawa to nowa, organizowana jeszcze obecnie, placówka gminna – Dzienny Dom Pobytu „Senior-WIGOR” w Książnicach Małych. Szerzej o tej sprawie pisaliśmy już na łamach Gazety Koszyckiej wcześniej. Istotą tej placówki będzie otwarcie gminy na potrzeby seniorów, w tym osób niepełnosprawnych, różna oferta dla seniorów w postaci aktywności ruchowej, zapewnienie aktywności edukacyjnej, kulturalnej, rekreacyjno-opiekuńczej. Planujemy prowadzenie usług rehabilitacyjnych, poradnictwa specjalistycznego, będziemy zapewniali jeden gorący posiłek w ciągu dnia i zaspokojenie potrzeb towarzyskich. Ten dom „Senior-WIGOR” będzie czynny przez 5 dni w tygodniu, od poniedziałku do piątku, w każdym dniu co najmniej 8 godzin. Chętni już się zgłaszają. Dodać również trzeba, że w zbliżonym zakresie w Koszycach funkcjonuje już trzeci rok ośrodek wsparcia, na który składa się 13 osób dorosłych – seniorów i 7 osób spośród młodzieży. Z uwagi na to, że ten ośrodek się wyjątkowo dobrze sprawdził, drugi podobny powstał w roku bieżącym, w połowie tego roku w Przemykowie. To, w związku z procesem starzenia się społeczeństwa, działalność potrzebna i jak widzimy bardzo oczekiwana.

Czwartą istotną sprawą w mijającym roku są kolejne postępy w budowie społeczeństwa obywatelskiego, realizowanego głównie poprzez wydzielenie dla każdego sołectwa środków finansowych, przeznaczonych do jego dyspozycji w ramach tzw. funduszu sołectkiego. Po drugie wspiera-

Ul. Mazowiecka. Fot. R. Stojek

Ul. Krótka. Fot. R. Stojek

Ul. Wspólna. Fot. R. Stojek

nie stowarzyszeń w ich działalności statutowej. Dużym plusem jest fakt, że na przełomie ubiegłego i bieżącego roku powstało 8 nowych stowarzyszeń, w sumie jest ich obecnie 31, które z powodzeniem rozpoczęły i realizują swoją działalność. Gazeta Koszycka, z tego co wiem, wprowadziła stały dział „Społeczeństwo obywatelskie”, w którym będzie promować te organizacje. I po trzecie, zainicjowaliśmy w bieżącym roku kolejną możliwość aktywizacji środowisk poprzez wydzielenie części środków budżetowych dla sołectw w ramach tzw. budżetu obywatelskiego, o przeznaczeniu którego decydować będą w głosowaniu obywatele poszczególnych miejscowości. Te przykładowo podane formy aktywizacji mieszkańców służyć mają: zgłaszaniu potrzeb przez środowiska lokalne, trafniejszej ocenie tych problemów, włączaniu mieszkańców w realizację i wykonanie tych zadań, integracji środowisk, inspirowaniu organizacji i środowisk lokalnych do podejmowania kolejnych nowych wyzwań.

Są także ważne sprawy związane z funkcjonowaniem oświaty w gminie, z funkcjonowaniem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, działalnością kulturalną i sportową a więc funkcjonowanie muzeum, gminnej biblioteki, klubu sportowego, to także indywidualne problemy każdej wsi i każdego stowarzyszenia czy organizacji, ale to temat na oddzielne refleksje przy innej okazji. To tyle na temat spraw dotyczących roku 2015.

Jeżeli chodzi o założenia do planu na rok przyszły, 2016 – będzie to budżet nominalnie większy od tegorocznego a jednocześnie bardziej złożony i trudniejszy do realizacji. Wynika to z kilku powodów. Po pierwsze: mamy nową perspektywę budżetową Unii Europejskiej na lata 2014–2020 i nowe zasady rozdziału środków. Po drugie: pomimo dwóch lat jej obowiązywania naboru środków dopiero się zaczynają. Po

trzecie: analiza tych zasad prowadzi do wniosku, że gminom wiejskim będzie trudniej o pozyskanie środków w tym zakresie. Po czwarte: projekt planu na rok 2016 dotyczy ponadto zdecydowanie większego zakresu spraw w stosunku do obecnych, co siłą rzeczy czyni go bardziej złożonym. Nie znaczy to wcale, że plan jest nierealny.

Z najważniejszych zapisów projektu planu na rok 2016 trzeba wymienić: po pierwsze – przygotowanie kompleksowego projektu modernizacji kilkunastu kilometrów dróg gminnych na łączną kwotę ok. 3 mln złotych. Taki projekt już posiadamy. Będziemy jednocześnie czynić starania i inspirować pozostałych właścicieli dróg do wykonania istotnych dla mieszkańców gminy inwestycji związanych z: budową zatok i chodników wzdłuż zabudowanej części drogi krajowej 79 w Koszycach, budowy obwodnicy drogi wojewódzkiej Nr 768 w Sokołowicach, modernizacji dróg powiatowych a w szczególności na ciągach: Biskupice – Jaksice, Modrzany – Książnice Wielkie, Przemków – Piotrowice, Witów – Dalanów. Po drugie: jesteśmy przygotowani do finansowania zadań z zakresu odnawialnych źródeł energii. Dotyczy to w szczególności montażu urządzeń fotowoltaicznych na budynkach, będących własnością gmi-

Trwają prace wykończeniowe przy budynku dziennego domu pobytu „Senior-WIGOR” w Książnicach Małych. Fot. R. Stojek

ny a także ewentualnie wymiany pieców olejowych na piece opalane peletami. Po trzecie: zamierzamy podjąć działania w kierunku projektu zainicjowanego przez duże miasta czyli Smart City, w tłumaczeniu to inteligentne miasta a w naszym przypadku to inteligentna gmina. Projekt ten dotyczyć będzie trzech spraw: po pierwsze wymiany istniejącego oświetlenia ulicznego na ledowe z zastosowaniem automatycznych czujników do jego sterowania, po drugie założenia monitoringu na funkcjonujących urządzeniach wodno-kanalizacyjnych, co powinno usprawnić zarządzanie nimi i ograniczyć koszty ich eksploatacji. Po trzecie, planujemy również wprowadzenie systemu elektronicznego powiadamiania mieszkańców o wszelkiego typu zagrożeniach, o ekstremalnych przypadkach i warunkach pogodowych typu powódź, śnieżyca i inne zagrożenia. Opóźnienia w prowadzeniu niektórych wyżej wymienionych inicjatyw wynikają przede wszystkim z występujących ciągle niejasności, braku precyzyjnych przepisów w tym zakresie a dotyczy to w szczególności ustawy o odnawialnych źródłach energii i przepisów wykonawczych do tego aktu prawnego. Po czwarte: jesteśmy przygotowani na aplikowanie o środki finansowe dla rozwiązania spraw związanych z oczekiwaniem mieszkańców wsi – dotyczy to rozbudowy centrów wsi, świetlic, otoczenia tych budynków. Jest gotowy projekt zagospodarowania skweru przy szkole muzycznej w Koszycach jako terenu rekreacji i wypoczynku, i stworzenia mini amfiteatru. Zamierzamy dokończyć modernizację stadionu sportowego w Koszycach. W październiku został złożony wniosek o środki na odbudowę parku podworskiego we Włostowicach, z przeznaczeniem terenu, liczącego prawie 4 hektary powierzchni, na szeroko rozumiany ośrodek sportu, rekreacji i wypoczynku. Zamierzamy rozpocząć, bądź kontynuować prace podjęte wcześniej, dotyczące odnowy wsi i ich rewitalizacji, dotyczy to takich środowisk i miejscowości jak: Biskupice, Książnice Małe, Włostowice, Jaksice, Modrzany, Sokołowice, Rachwałowice i Dolany. Od stycznia 2016 r. jako piąte zadanie, powstaje ważna instytucja w gminie czyli spółdzielnia socjalna. Jej zadaniem będzie przejęcie utrzymania czystości, mówiąc wprost sprzątnia, w budynkach będących w posiadaniu gminy, przygotowanie posiłków dla oświaty, a więc dla dzieci i młodzieży oraz dla ośrodka „Senior-WIGOR” w Książnicach Małych, świadczenie tego typu usług a więc i sprzątnia i usług gastronomicznych dla chętnych pod-

miotów zewnętrznych. W przyszłości zamierzamy także podjąć przez tę spółdzielnię sprawę rehabilitacji dla osób fizycznych oraz pakowania nawozu produkowanego na oczyszczalni ścieków z osadu pościekowego. W spółdzielni już na początku czyli od 1 stycznia zatrudnienie znajdzie ok. 10 osób. I szóstę, jako zadanie nadrzędne, priorytetowe, kontynuować będziemy wysiłki zmierzające do budowy społeczeństwa obywatelskiego poprzez wspomniane wcześniej trzy formy: a więc fundusz sołecki, wspieranie organizacji pozarządowych, rozwijanie inicjatyw w ramach budżetu obywatelskiego. Obok tych trzech dotychczasowych form chcemy wprowadzić nowe i poszukiwać dalszych. Służyć temu powinno: wprowadzenie od listopada br. telefonu interwencyjnego, gdzie każdy, w możliwie krótkim czasie, powinien uzyskać oczekiwaną przez siebie informację na nurtujące go problemy. Po drugie: zdynamizowania naszym zdaniem wymaga współpraca dyrektorów i kadry pedagogicznej szkół z rodzicami, z radami rodziców, ponieważ jej rozszerzenie lepiej powinno zdiagnozować problemy oświaty i podejmować przeciwdziałania niekorzystnym sprawom jakie okresowo występują. Po trzecie: wspierać i umacniać trzeba nowe, niedawno powstałe, formy działalności i organizacje takie jak Gminną Radę Seniorów i Młodzieżową Radę Gminy. Po czwarte: poszukiwać będziemy ciągle dalszych form rozwoju tej współpracy w ramach społeczeństwa obywatelskiego. Te przykładowo podane inicjatywy wymagają współpracy, wzajemnego wysłuchiwanie się, zawierania kompromisów, uzgadniania stanowisk i wspólnej realizacji przyjętych zadań. Służą budowie zaufania i integrowania naszej gminnej wspólnoty.

Za kilkanaście dni koniec 2015 roku. Chciałbym zatem, w imieniu władz samorządowych i od siebie, bardzo serdecznie podziękować wszystkim instytucjom, organizacjom społecznym oraz naszym mieszkańcom za włożony wysiłek w realizację zadań tegorocznych.

W nowym roku życzę wszystkim Państwu, mieszkańcom gminy, czytelnikom Gazety Koszyckiej, sympatykom gminy, dużo zdrowia i optymizmu, wiary i determinacji w realizację przyjętych planów, tak zawodowych jak i osobistych. Życzę przekonania o sensie wspólnego działania, pomocy dla mieszkańców tego wymagających. Niech ten optymizm poparty pracą i wiarą w osiągnięcie sukcesu towarzyszy nam przez cały 2016 rok.

Powstała Spółdzielnia Socjalna

Na sesji Rady Gminy Koszyce w dniu 2 marca 2015 r. podjęto uchwałę o utworzeniu spółdzielni socjalnej przez Gminę Koszyce w partnerstwie ze Stowarzyszeniem Kobiet Kreatywnych Gminy Koszyce. Pomysł ten był w fazie początkowej. Inicjatorem powstania tego „społecznego przedsiębiorstwa” ze strony gminy był Wójt Gminy Koszyce p. Stanisław Rybak. Inicjatywa ta jest jedną z form eliminowania bezrobocia na terenie naszej gminy. Spółdzielnia zapewni zatrudnienie osobom, które z różnych powodów nie posiadają stałej pracy, a chciałyby pracować, rozwijać swoje umiejętności.

Prawne aspekty spółdzielni socjalnej:

Spółdzielnia socjalna, o której mowa, to specyficzna forma spółdzielni pracy, która ma osobowość prawną. Przedmiotem działalności spółdzielni socjalnej jest przede wszystkim prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę w celach społecznej i zawodowej reintegracji jej członków. Oznacza to, że spółdzielnia socjalna musi prowadzić działalność gospodarczą, ale zysk osiągnany z tej działalności nie jest celem samym w sobie, a środkiem do realizacji celów statutowych. Spółdzielnia może też prowadzić działalność społeczną i oświatowo-kulturalną na rzecz swoich członków oraz ich środowiska lokalnego, a także działalność społecznie użyteczną w sferze zadań publicznych.

Spółdzielnia socjalna może zostać utworzona zgodnie z ustawą w następujący sposób:

1. Może być założona przez grupę co najmniej 5 osób należących do ściśle określonych w ustawie grup wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym. Są nimi między innymi:
 - osoby bezrobotne w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
 - osoby niepełnosprawne w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych,
 - osoby bezdomne, uzależnieni od alkoholu, uzależnieni od narkotyków lub innych środków odurzających, osoby chore psychicznie, osoby zwalniane z zakładów karnych, uchodźcy,
 - osoby podlegające wykluczeniu społecznemu.
2. Spółdzielnia socjalna może być założona przez osoby prawne tj. organizacje pozarządowe, jed-

nostki samorządu terytorialnego, kościelne osoby prawne. W tym przypadku spółdzielnię mogą założyć co najmniej dwie osoby prawne.

Koszycka spółdzielnia socjalna została utworzona zgodnie z wariantem drugim. Założycielami spółdzielni socjalnej są: Gmina Koszyce i Stowarzyszenie Kobiet Kreatywnych Gminy Koszyce. Stowarzyszenie podczas walnego zebrania członków w dniu 27 czerwca br. podjęło uchwałę o woli założenia spółdzielni socjalnej. Wykorzystując doświadczenie dwóch „założycieli”, wspólnie określono faktyczne możliwości uruchomienia tego przedsięwzięcia. Utworzono wspólną bazę plusów i minusów, przede wszystkim dla społeczeństwa lokalnego. Uznano, że niwelowanie bezrobocia, reintegracja społeczna osób z grupy wykluczenia społecznego, to główny powód aby podjąć to wyzwanie i uruchomić spółdzielnię socjalną.

Jeśli dwie osoby prawne decydują się na utworzenie spółdzielni, prawo mówi, że w takim przypadku spółdzielnia jest zobowiązana do zatrudnienia co najmniej pięciu osób z grup osób wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym, w terminie sześciu miesięcy od dnia wpisu spółdzielni socjalnej do Krajowego Rejestru Sądowego. Przewidujemy, że nasza spółdzielnia już na starcie będzie potrzebowała, około 7–8 pracowników, aby prężnie działać.

Gromadzenie dokumentacji spółdzielni socjalnej rozpoczęto od opracowania statutu. Statut zawiera szczegółowe ustalenia dotyczące funkcjonowania spółdzielni, przedmiotu działalności, praw i obowiązków członków oraz zasad, które należy przestrzegać. Kolejnym krokiem było przeprowadzenie zebrania założycielskiego, zebranie odbyło się w dniu 14 sierpnia 2015 roku. Na zebraniu założycielskim przyjęto statut, wybrano organy statutowe w spółdzielni. Etap przygotowawczy dobiegł końca, rozpoczęto procedurę rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym. W dniu 3 września 2015 r. otrzymaliśmy z sądu postanowienie zgodnie z którym powstała: Koszycka Spółdzielnia Socjalna, otrzymaliśmy numer NIP, REGON, zgłoszono dane do ZUS, założono konto bankowe.

Przedstawiciele i władze Spółdzielni to:

Prezes – Pani Kamila Gaik – Jaksice.

Zastępca Prezesa – Pani Barbara Cisak – Witów.

Członek Zarządu – Pani Sylwia Gądek – Łapszów.

Idea, która przyświeca utworzeniu i działaniu spółdzielni socjalnych, jest warta rozpoznać ze względu na cele, które realizuje. Model spółdzielczości socjalnej realizuje cele walki z wykluczeniem społecznym. Jest istotnym komponentem gospodarki, który nie tylko spełnia ważną rolę gospodarczą, ale także wiele funkcji społecznych, między innymi poprzez tworzenie stabilnych i bezpiecznych miejsc pracy oraz zintegrowanego środowiska społecznego rozwijającego się wokół spółdzielni. Zasada, która będzie przyświecała naszej spółdzielni to: wzajemna pomoc, zaspokajanie potrzeb członków, aktywne uczestnictwo, a także współpraca, ułatwiająca zaistnienie na rynku pracy osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym. Nadrzędnym rezultatem działania będą korzyści społeczne i gospodarcze.

Co może zaoferować spółdzielnia socjalna?

Pomysł powstania, zarejestrowania spółdzielni socjalnej został zrealizowany, jednakże to dopiero początek, mamy nadzieję „dobry początek” tej idei. Reasumując: w miesiącu wrześniu powstała „**Koszycka Spółdzielnia Socjalna**”. Obecnie trwają rozmowy z osobami poszukującymi pracy z terenu naszej gminy oraz z osobami które chciałyby pracować, ale pracować zgodnie z mottem: „wybierz pracę, którą kochasz, a nie będziesz musiał pracować nawet przez jeden dzień w swoim życiu” (Konfucjusz).

„Koszycka Spółdzielnia Socjalna” będzie świadczyła usługi z zakresu:

- przygotowania i dostarczania żywności dla odbiorców zewnętrznych (catering),
- działalności gastronomicznej,
- działalności związanej z utrzymaniem porządku w budynkach i obiektach przemysłowych,
- działalności usługowej związanej z zagospodarowaniem terenów zieleni (osoby prywatne będą mogły zamówić usługę np. koszenie traw, wykaszanie rowów, pielęgnacja ogrodu),
- i innej działalności związanej z zapotrzebowaniem lokalnym.

Każda osoba z terenu naszej gminy będzie mogła skorzystać odpłatnie z prac i umiejętności osób zatrudnionych w Spółdzielni.

- Podstawowy zakres usług to: sprzątanie, mycie okien, koszenie trawy, prace porządkowe, które wykonywane będą na zlecenie zarówno firm jak i osób prywatnych.

Władze spółdzielni. Od lewej: Kamila Gaik – prezes, Barbara Cisak – zastępca prezesa, Sylwia Gądek – członek zarządu. Fot. R. Stojek

- Drugą gałęzią proponowanych usług jest gastronomia: osoby chętne będą mogły wykupić karnet na obiady, czy zamówić domowe ciasto wypiekane przez osoby zatrudnione w Spółdzielni.

Od 2 stycznia 2015 r. kuchnia w budynku Centrum Oświatowego w Koszycach, ponownie po kilku latach przerwy, rozpocznie swoje działanie. Pierwszym, głównym celem będzie przygotowywanie posiłków dla dzieci uczących się w Centrum Oświatowym w Koszycach (przedszkole, szkoła podstawowa, gimnazjum) oraz w Szkole Podstawowej w Książnicach Wielkich. Mamy nadzieję, że dzieci chętnie skorzystają z naszych propozycji: urozmaiconych dań obiadowych, a także możliwości zakupu tzw. drugiego śniadania, zgodnie z najnowszymi normami żywieniowymi.

Na terenie naszej Gminy rozpoczyna w grudniu br. działalność Dzienny Dom „Senior-WIGOR”, osoby tam przebywające będą korzystać z obiadów przygotowanych przez kuchnię prowadzoną przez Spółdzielnię.

Liczymy także, na zainteresowanie naszą ofertą gastronomiczną ze strony innych osób, mieszkańców całej gminy.

Spółdzielnia jest przedsiębiorstwem, które działa dla nas – mieszkańców Gminy Koszyce. Oczekujemy, że powstanie spółdzielni socjalnej odmieni wizerunek społeczny osób bezrobotnych, wykluczonych z otwartego rynku pracy, jak również przyczyni się do uatrakcyjnienia usług dostępnych w naszej gminie.

Szybki kontakt z Urzędem Gminy Koszyce!

Mieszkańcy Gminy Koszyce z dniem 2 listopada br. otrzymali nowe, bardzo efektywne narzędzie do kontaktu z urzędem, a mianowicie telefon interwencyjny o numerze 41 35 15 955.

Jest to bezpośredni numer telefonu pod którym Mieszkańcy mogą zgłaszać wszelkie problemy społeczne oraz sprawy wymagające załatwienia w przestrzeni publicznej gminy. Zgłaszane interwencje powinny dotyczyć infrastruktury, bezpieczeństwa, usług społecznych, sytuacji awaryjnych i niebezpiecznych.

Wszystkie zgłoszenia zostaną przyjęte i zarejestrowane. Sprawy wymagające merytorycznego załatwienia zostaną przekazane bezpośrednio do odpowiednich pracowników urzędu i monitorowane.

Wszelkie nieprawidłowości oraz nurtujące problemy można zgłaszać również na adres e-mail: zglosproblem@koszyce.gmina.pl

41 35 15 955 numer telefonu interwencyjnego

Budżet Obywatelski

Budżet obywatelski lub inaczej partycypacyjny w gminie Koszyce to forma konsultacji społecznych, w sprawie przeznaczenia części wydatków z ogólnego budżetu gminy Koszyce, na wskazane przez mieszkańców propozycje zadań o charakterze lokalnym, które mieszczą się w kompetencji gminy.

Wprowadzanie budżetu obywatelskiego oparte jest na dialogu mieszkańców z władzami gminy. Dzięki tej inicjatywie mieszkańcy mają możliwość aktywnego uczestnictwa w rozwoju swoich miejscowości oraz całej gminy. W zamierzeniu budżet obywatelski ma aktywizować mieszkańców, promować innowacyjność i przedsiębiorczość.

Budżet obywatelski to część budżetu gminy, o którym decydują bezpośrednio mieszkańcy poprzez zgłaszanie pomysłów i ich wybór w konsultacjach z mieszkańcami. Celem budżetu obywatelskiego jest włączenie jak najszerszych grup społecznych mieszkańców w proces planowania budżetu gminy, uzyskanie informacji o potrzebach, oczekiwaniach i preferencjach mieszkańców.

Na rok 2016 zostały przyjęte do realizacji następujące projekty na łączną kwotę **158 369,00 zł**:

1. W sołectwie Jankowice – zadanie pn. „Odtworzenie rowu melioracyjnego na długości 1000 m (w stronę Kaczkowic) w miejscowości Jankowice” – koszt **2 849,00 zł**.
2. W sołectwie Piotrowice – zadanie pn. „Wykonanie przyłączy kanalizacyjnych i wodociągowych oraz remont pomieszczeń w budynku

świetlicy wiejskiej w miejscowości Piotrowice” – koszt **6 203,00 zł**.

3. W sołectwie Witów – zadanie pn. „Budowa korytek przy drodze gminnej w Witowie na odcinku od wjazdu na posesję p. Łebka do skrzyżowania z drogą powiatową” – koszt **8 907,00 zł**.
4. W sołectwie Jaksice – zadanie pn. „Montaż piłkochwyków – boisko sportowe Jaksice” – koszt **16 096,00 zł**.
5. W sołectwie Koszyce – zadanie pn. „Rozbudowa urządzeń terenowych Stadionu Sportowego Szreniawa w Koszycach” – koszt **25 830,00 zł**.
6. W sołectwie Włostowice – zadanie pn. „Wypozażenie świetlicy wiejskiej we Włostowicach” – koszt **10 784,00 zł**.
7. W sołectwie Sokołowice – zadanie pn. „Budowa mini boiska do piłki siatkowej i koszykówki” – koszt **12 819,00 zł**.
8. W sołectwie Morsko – zadanie pn. „Remont i modernizacja rowu przebiegającego przez wieś” – koszt **6 744,00 zł**.
9. W sołectwie Dolany zadanie pn. „Zagospodarowanie działki Nr 127 w miejscowości Dolany pod Centrum Sportu i Rekreacji Sołectwa” – koszt **4 517,00 zł**.
10. W sołectwie Łapszów – zadanie pn. „Zagospodarowanie skweru w centrum wsi Łapszów” – koszt **10 465,00 zł**.
11. W sołectwie Filipowice – zadanie pn. „Budowa łazienki i ubikacji, a także zakup materiałów budowlanych” – koszt **4 167,00 zł**.

12. W sołectwie Biskupice – zadanie pn. „Zakup kontenera z przeznaczeniem na świetlicę wiejską” – koszt **6 330,00 zł.**
13. W sołectwie Przemyków – zadanie pn. „Zagospodarowanie terenu wokół Remizy OSP oraz remont budynku” – koszt **14 601,00 zł.**
14. W sołectwie Modrzany – zadanie pn. „Remont drogi do pól przy p. Gawron” – koszt **3 054,00 zł.**
15. W sołectwie Zagaje – zadanie pn. „Remont ogrodzenia wokół budynku świetlicy wiejskiej oraz zakup wyposażenia łazienki” – koszt **6 139,00 zł.**
16. W sołectwie Malkowice – Siedliska – zadanie pn. „Ogrzewanie centralne budynku świetlicy wiejskiej” – koszt **11 802,00 zł.**
17. W sołectwie Książnice Małe – zadanie pn. „Doposażenie świetlicy wiejskiej w sprzęt rehabilitacyjny” – koszt **7 062,00 zł.**

Lilla Buczek

Bezpieczna Małopolska 2015

Zarząd Województwa Małopolskiego w dniu 5 maja 2015 roku ogłosił Konkurs „Bezpieczna Małopolska 2015”. Celem konkursu było udzielenie gminom pomocy finansowej na doposażenie jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu województwa małopolskiego w sprzęt ratowniczo-gaśniczy i umundurowanie.

Zgodnie z Regulaminem Konkursu jednostki Ochotniczych Straży Pożarnych, które posiadają selektywne wywoływanie i nie należą do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego mogły być zakwalifikowane do uczestniczenia w tym konkursie. Zgodnie z postanowieniami regulaminu jednostką, która mogła zostać doposażona była Ochotnicza Straż Pożarna Przemyków. W ciągu 14 dni Urząd Gminy Koszyce złożył wniosek do Urzędu Marszałkowskiego o dofinansowanie zakupu 20 szt. ubrań bojowych (tj. ubranie dwuczęściowe, buty, hełmy,

Strażacy z otrzymanymi mundurami

rękawice – specjalne) dla jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej Przemyków. W wyniku konkursu nasza gmina zakwalifikowała się do przyznania pomocy finansowej. Koszt zakupu 20 szt. ubrań to kwota 38 880 zł, którą Urząd Gminy musiał zapewnić w deklaracji do składanego wniosku i która została wpłacona do SUBORU w Staszowie w miesiącu sierpniu.

Ubrania zostały przekazane dla 4 jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych: Przemyków – 8 szt., Łapszów – 4 szt., Książnice Wielkie – 4 szt. i OSP Rachwałowice – 4 szt. Dofinansowanie zakupu ubrań specjalnych przez Urząd Marszałkowski wynosi 17 496 zł.

Uroczyste rozdanie mundurów

Zofia Drobniaak

Obchody Narodowego Święta Niepodległości

15 listopada 2015 roku o godzinie 17.00 w Muzeum Ziemi Koszyckiej im. Stanisława Boducha odbyła się uroczysta Akademia z okazji Święta Niepodległości. Spotkanie rozpoczął i poprowadził dyrektor Muzeum pan Stanisław Szymański. W krótkich słowach powitał zaproszonych gości: Wójta Gminy Koszyce pana Stanisława Rybaka, przewodniczącego Rady Gminy pana Tadeusza Nawrota, dyrektora Centrum Oświatowego w Koszycach pana Ryszarda Kłosa, prezesa Stowarzyszenia Koszycki Uniwersytet Trzeciego Wieku pana Ireneusza Pokigo, księdza kanonika Adama Pawlika, księdza kanonika Wiesława Barana oraz mieszkańców gminy Koszyce.

Następnie głos zabrał Wójt gminy Stanisław Rybak. W swoim wystąpieniu szeroko nawiązał do historii Polski, jej burzliwych dziejów, przykładów nadmiernego polegania na sojuszach międzynarodowych zamiast budowania potęgi własnego państwa, co prowadziło do klęsk i utraty niepodległości. Mówił o patriotyzmie w czasie wojen i powstań narodowych a także w czasach pokoju. Zwrócił uwagę, że współczesny patriotyzm polega na promowaniu własnego kraju, godnym reprezentowaniu narodu, wspólnym działaniu dla jego dobra, szanowaniu symboli narodowych, aktywnym uczestniczeniu w życiu społecznym, udziale w wy-

Przemawia Wójt Gminy Koszyce Stanisław Rybak. Fot. R. Stojek

Śpiewa kwartet „Dolces Pueris” z Częstochowy. Fot. R. Stojek

Uczestnicy uroczystości. Fot. R. Stojek

P. Beata Niebylicka – prowadząca drugą część koncertu. Fot. R. Stojek

Recytuje Wiktorija Maj. Fot. R. Stojek

Recytuje Julia Duda. Fot. R. Stojek

Recytuje Oliwia Gwóźdź. Fot. R. Stojek

borach, przestrzeganiu prawa a przede wszystkim na uczciwej, rzetelnej pracy, budowaniu wzajemnej życzliwości i zaufania społecznego.

Kolejnym punktem programu był koncert, składający się z dwóch części – patriotycznej oraz typowo rozrywkowej. W pierwszej części uczennice Centrum Oświatowego w Koszycach – Wiktorija Maj, Julia Duda, Oliwia Gwóźdź, Anna Strączek, recytowały wiersze patriotyczne a specjalnie na tę okazję zaproszony kwartet „Dolces Pueris” z Częstochowy wykonał utwory patriotyczne, szczególnie bliskie polskim sercom m.in. „Pierwsza brygada”, „Czerwone maki na Monte Cassino”, „Bo przecież Polska” z repertuaru chóru Pochodnia, w którym również śpiewają. Wystąpiła także mieszkanka gminy, Beata Niebylicka z piosenką

„Taki kraj”. Następnie artyści zaśpiewali utwory w już nieco lżejszej konwencji, ale nawiązujące do patriotycznego repertuaru: m.in. „Tradycja wojskowa” i „Z fasonem”.

W przerwie między obiema częściami uroczystości odbyło się oficjalne otwarcie wystawy malarskiej Pawła Olchawy, młodego miechowskiego malarza. Artysta opowiadał o swoich obrazach, które można obecnie oglądać na wystawie w Muzeum.

Drugą część poprowadziła zaprzyjaźniona z zespołem Beata Niebylicka, zapowiadając i opatrując komentarzem wykonywane utwory. W repertuarze znalazły się zarówno piosenki zagraniczne, jak i polskie z lat 20 i 30 ubiegłego wieku.

Redakcja

Recytuje Anna Strączek. Fot. R. Stojek

P. Paweł Olchawa – autor wystawy, mówi o swoich obrazach. Fot. R. Stojek

Śpiewa p. Beata Niebylicka. Fot. R. Stojek

SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE

Pierwszy Uroczysty Zjazd Rodowitych Jankowiczian

10 października 2015 r. w Jankowicach odbył się Pierwszy Uroczysty Zjazd Rodowitych Jankowiczian, którego pomysłodawcami i organizatorami byli przedstawiciele Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Jankowice. Na tej, jakże miłej uroczystości, spotkali się, często po wielu latach, mający tutaj swe korzenie rodowicy Jankowiczanie, a także obecni mieszkańcy Jankowic oraz zaproszeni goście na czele z Wójtem Gminy Koszyce Stanisławem Rybakiem.

Zjazd rozpoczęła mieszkanka Jankowic – Małgorzata Maj recytując wiersz „Kiedy przyniesiesz” autorstwa nieżyjącego już mieszkańca wsi – Romana Gieca. Następnie Prezes Stowarzyszenia – Helena Pałka powitała wszystkich gości, którzy zapełnili salę zasiadając przy suto zastawionych stołach, oraz w imieniu mieszkańców podziękowała Wójtowi Gminy za wsparcie udzielane wsi Jankowice, dzięki czemu, m.in. zjazd mógł odbyć się w wyremontowanym budynku świetlicy wiejskiej. Wójt Gminy Stanisław Rybak dziękując za za-

proszenie mówił o potrzebie organizowania tego typu spotkań, integracji społeczności lokalnej, przypominając, iż w zeszłym roku w Jankowicach miała miejsce równie miła uroczystość po wykonaniu inwestycji

Najmłodsi Jankowiczanie podczas swojego występu. Od lewej: Katarzyna Bonar, Magdalena Machnik, Dominik Machnik, Ilona Stalmach, Gabriela Przybylska, Kacper Przybylski, Arkadiusz Giec, Oliwia Bonar, Monika Giec

Wójt Gminy Koszyce Stanisław Rybak przemawia podczas Uroczystego Zjazdu Rodowitych Jankowiczian

Zarząd Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Jankowice. Od lewej: Helena Pałka, Bożena Przybylska, Radosław Stalmach, Maria Maj, Ewa Machnik

Uczestnicy Pierwszego Uroczystego Zjazdu Rodowitych Jankowiczian

zagospodarowania terenu świetlicy. Następnie głos zabrał przedstawiciel rodowitych Jankowiczian, Burmistrz Miasta i Gminy Kazimierza Wielka – Adam Bodzioch, który wspominał lata spędzone w rodzinnej miejscowości.

Dla wszystkich rodowitych Jankowiczian przygotowano okolicznościowe upominki, które wręczali Helena Pałka i Przewodniczący Rady Sołectkiej Jan Maj.

W części artystycznej, najmłodsze pokolenie Jankowiczian zaprezentowało wiersze i piosenki w wy-

stępie o ekologicznym temacie „Śmieci do kosza” przygotowanym pod kierunkiem Małgorzaty Maj. Wszystkie dzieci otrzymały gromkie brawa i upominki. Następnie ze wzruszającym recitalem wystąpiła zaproszona przez gości wokalistka młodego pokolenia Magdalena Sowa. Podczas słuchania w jej wykonaniu takich utworów jak „Małe tęsknoty”, „Radość najpiękniejszych lat”, a zwłaszcza „Do Ciebie, Mamo” w niejednym oku zakręciła się łza.

Dużym zainteresowaniem cieszyła się wystawa zdjęć „Ulotne chwile z dzieciństwa” pochodzących

Konkurs wiedzy o Jankowicach. Od lewej uczestnicy: Adam Bodzioch, Danuta Nowak, Mirosław Machnik i prowadząca Małgorzata Maj

Marek Bodzioch, Halina Suwała i Stanisław Maj biorą udział w konkursie rozpoznawania dawnych fotografii

z prywatnych zbiorów mieszkańców. Bardzo ciekawe były również konkursy tematyczne, przeprowadzone z dużą dozą humoru. W konkursie wiedzy o Jankowicach pytania dotyczyły m.in. najstarszego i najmłodszego mieszkańca wsi, trzech ostatnich sołtysów, nazw „dzielnic”, nazewnictwa pól, czy roku, od którego Jankowice należą do gminy Koszyce. W tej rywalizacji zwycięzcą został Mirosław Machnik, zaś drugie miejsce zajęli ex aequo Danuta Nowak i Adam Bodzioch. Konkurs rozpoznawania dawnych fotografii polegał na odgadnięciu, w której części Jankowic zostało wykonane dane zdjęcie. Trójka uczestników: Halina Suwała, Stanisław Maj i Marek Bodzioch poradziła sobie znakomicie i zajęła wspólnie 1 miejsce. Wszyscy uczestnicy konkursów otrzymali nagrody.

Na spotkanie przybyło ponad 120 osób, w tym prawie wszyscy mieszkańcy wsi. Zjazd był znakomitą okazją do wspomnień, refleksji i wzruszeń. Młodszy mieszkańcy mogli poszerzyć wiedzę na temat historii Jankowic, zaś goście, którzy opuścili wieś

i po latach ją odwiedzili, mieli okazję do porównań miejscowości dawniej i dziś. Nie zabrakło przy tym humoru i anegdot związanych z Jankowicami. Na zakończenie zjazdu odbyła się zabawa taneczna.

Przygotowanie zjazdu trwało kilka miesięcy i wymagało zaangażowania wielu osób. Jednak warto było poświęcić czas i natrudzić się, gdyż efekt końcowy zachwycił uczestników spotkania, którzy byli pod ogromnym wrażeniem zarówno perfekcyjnej organizacji, jak i znakomitej atmosfery panującej podczas uroczystości. Goście opuszczali zjazd w szampańskich humorach, podkreślając, iż była to wspaniała impreza, która na długo pozostanie w ich pamięci.

Wieś Jankowice starać się będzie, aby organizacja Zjazdu Jankowiczian stała się imprezą cykliczną.

Spotkanie odbyło się w ramach realizacji zadania publicznego o nazwie „Pierwszy uroczysty zjazd rodowitych Jankowiczian, poprzez kultywowanie tradycji i obrzędów Jankowskiej wsi”.

Paweł Maj

Piknik integracyjny w Malkowicach – Siedliskach

W dniu 29 sierpnia 2015 roku Stowarzyszenie Nadwiślanie Malkowice – Siedliska, które swoją działalność rozpoczęło 1 kwietnia 2015 r. zorganizowało Integracyjny Piknik Rodzinny. Mimo, że stowarzyszenie jest stosunkowo młode, jego członkowie włożyli wiele pracy i wysiłku, by mieszkańcy Malkowic i Siedlisk mogli aktywnie spędzić czas wolny oraz wzmocnić rodzinne oraz międzysąsiedzkie więzi.

Rywalizacja w konkurencjach sportowych

Rywalizacja w konkurencjach sportowych

Rozgrywki w tenisa stołowego

Głównym punktem programu Integracyjnego Pikniku Rodzinnego był udział mieszkańców w konkurencjach sportowych, których zwycięzcy nagrodzeni zostali skromnymi upominkami. Wśród 8 prowadzonych konkurencji sportowych znalazły się dyscypliny powszechnie znane takie jak: turniej tenisa stołowego, turniej piłki nożnej, przeciąganie liny, skakanie na skakance, ale też zupełnie nietypowe jak rzut miotłą czy rzut kaloszem na odległość. Dla najmłodszych uczestników pikniku integracyjnego zorganizowano konkurencję plastyczną. Organizatorzy zadba-
li, by wszyscy uczestnicy imprezy oraz przybyli w tym dniu zaproszeni goście miło spędzili czas, obserwując zmagania sportowe oraz spożywa-

Goście oraz uczestnicy pikniku

jąc słodki poczęstunek i gorącą kawę przygotowaną przez Panie ze Stowarzyszenia. Podczas pikniku można było również skosztować przysmaków z grilla. Dużą atrakcją dla najmłodszych uczestników spotkania okazał się dmuchany zamek, z którego dzieci mogły korzystać za darmo, a ich zadowolone miny świadczyły o tym, że zabawa zapewnia im wiele emocji i świetne samopoczucie. Ostatnim punktem pikniku integracyjnego była zabawa taneczna na świeżym powietrzu, która cieszyła się wysoką frekwencją.

Dmuchany zamek cieszący się dużym powodzeniem wśród dzieci

Małgorzata Chadzak

Dożynki wiejskie w Sokołowicach

„Czterdzieści lat minęło jak jeden dzień...” – to słowa popularnej piosenki z repertuaru Andrzeja Rosiewicza. Tyle właśnie czasu minęło od ostatniej zabawy wiejskiej w naszej miejscowości.

29 sierpnia 2015 roku z inicjatywy sołtysa Pana Wiesława Augustyńskiego, Rady Sołeckiej oraz radnego Pana Mirosława Kozakowskiego przy współudziale powstałego stowarzyszenia „Sokołowianie Razem” zorganizowano dożynki wiejskie.

Obecność mieszkańców przerosła wszelkie oczekiwania. Potwierdziło to słuszność decyzji o organizacji imprezy

Przewodniczący Rady Gminy z organizatorami dożynek

Uczestnicy dożynek

dożynkowej. Przy stołach zastawionych regionalnymi potrawami przygotowanymi przez członków stowarzyszenia „Sokołowianie Razem” spotkali się mieszkańcy Sokołowic, zaproszeni goście oraz mieszkańcy ościennych miejscowości. Czas umiłał nam zespół muzyczny. Przybyli seniorzy nie kryli radości i wzruszenia ze spotkania z młodszym pokoleniem naszego sołectwa. Celem dożynek wiejskich było kultywowanie pięknych tradycji naszych przodków.

Organizacja zabawy dożynkowej potwierdziła potrzebę organizowania spotkań międzypokoleniowych wśród mieszkańców Sokołowic.

Wiesław Augustyński
Krystyna Bujakowska

Brama dożynkowa

Dożynkowe grillowanie

Uczestnicy dożynek

HISTORIA

Ikona – wyjątkowe znalezisko na plebanii w Koszycach – c.d.

Szanowni Czytelnicy. W ostatnim numerze Gazy Koszyckiej przedstawiłem państwu wielkie znalezisko. Podczas remontu plebanii przy parafii p.w. św. Marii Magdaleny napotkano na malowidło, którym okazała się ikona Chrystusa Pantokratora z grupy Deesis z XVI wieku. Obecnie postaram się przybliżyć dalszy opis tego dzieła sztuki nieznanego autora. Nasze rozważania zakończyliśmy na wyjaśnieniu monogramów IC i XC jako skrótu napisu „Jezus Chrystus”, które można było odczytać z ułożenia palców prawej ręki.

Obecnie przejdziemy do dalszego opisu. Lewa ręka Chrystusa obejmuje otwartą księgę. Jest ona lekko pochylona w prawą stronę. Zza księgi widoczne są tylko czubki palców. Na białych stronach otwartej księgi widnieją dwa napisy. Zostały one odczytane przez dr. hab. Mirosława P. Kruka z Muzeum Narodowego w Krakowie. Są to dwa cytaty pochodzące z Ewangelii: „**Nie sądzicie z zewnętrznych pozorów, lecz wydajcie wyrok sprawiedliwy**”, drugiej cytaty „**Nie sądzicie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą**”. Dal-

szy opis przedstawia ubiór Chrystusa, który odziany jest w czerwoną szatę i udrapowany płaszcz w odcieniu pomarańczowo-brązowym. Chrystus Pantokrator siedzi na tronie, który przykryty jest poduszką cesarską stanowiącą symbol władzy. Za Chrystusem w połowie tronu widoczne są sylwetki archaniołów pomniejszone oraz cofnięte względem głównej postaci, którzy z pochylonymi głowami zwróceni są w stronę Władcy. Aniołowie w dłoniach trzymają laski władzy oraz kule świata, które składają się z dwóch krążków. Symbolizują one sfery niebieskie.

Archanioł stojący za lewym ramieniem Chrystusa to Gabriel. Potwierdzeniem jest namalowany nad jego nimbem napis, który jest częściowo zachowany. Jego strój to niebieskawo-zielony płaszcz oraz czerwona szata z wykończeniem w formie krzyżującego się na środku torsu pasa koloru pomarańczowo-brązowego. Pas zdobiony jest imitacjami pereł i złotymi, cienkimi, ukośnymi kreskami zwanymi blikami. Archanioł w dłoni przy piersi trzyma miniaturę niebieskiej kuli. Natomiast jego lewa ręka ugięta jest pod kątem

Ikona Chrystusa Pantokratora z grupy Deesis z XVI wieku po renowacji. Fot. J. Stojek

prostym a zaciśnięta dłoń umieszczona na środku torsu obejmuje łaskę władzy.

Za prawym ramieniem Chrystusa jest postać archanioła Michała. Różnica pomiędzy aniołami dotyczy ich szat. Szata archanioła Michała jest koloru niebieskawo-zielonego a płaszcz koloru czerwonego.

Ikona przedstawia Chrystusa Pantokratora. Określenie „Pantokrator” oznacza Wszechwładcę nad wszystkimi i wszystkim czyli panującego nad całym światem.

Szanowni Czytelnicy. Pragnę zwrócić uwagę na fenomen tego dzieła sztuki. To z pozoru, na pierwszy rzut oka, zwykłe malowidło na desce ale postać Chrystusa i jego otoczenie jest bardzo bogate w treść i symbolikę z których odczytujemy wielkość Wszechwładcy. Z jednej strony surowy ale sprawiedliwy wyraz twarzy, z drugiej gest błogosławieństwa a więc gest miłosierdzia.

Szanowny Czytelniku! Z pewnością jako katolik przychodzisz do świątyni na liturgię mszalną, różaniec, lub tak po prostu pomodlić się. Będąc w koszyckim kościele zatrzymaj się po prawej stronie przed bocznym ołtarzem gdzie jest obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem z pierwszej połowy XVI wieku. Obok ołtarza zawieszona jest ikona „Chrystus Pantokrator”. Poświęć chwilę temu bezcennemu dziełu sztuki z XVI wieku. Ta chwila refleksji uświadomi Ci z jakim szacunkiem, czcią i wiarą odnoszono się do Jezusa określając Go Pantokratozem.

Pragnę raz jeszcze podziękować ks. Kanonikowi Adamowi Pawlikowi za okazaną życzliwość i udostępnienie materiałów źródłowych.

P.S. W następnym numerze czeka na Państwa niespodzianka związana z kolejnym dziełem sztuki jakie znajduje się w kościele pw. Świętej Marii Magdaleny w Koszycach.

Stanisław Szymański

O granicznej rzece Nidzicy raz jeszcze

Graniczna rola Nidzicy nie skończyła się wraz z trzecim rozbiorem Polski. Ziemię leżącą między Pilicą a Bugiem czyli małopolskie województwa – krakowskie, sandomierskie i lubelskie zostały zajęte przez Austrię i nazwane Galicją Zachodnią. Dla tych terenów utworzono w 1796 roku gubernium krakowskie z siedzibą w Krakowie. Niższą jednostką terytorialną był cyrkuł kierowany przez starostę. Koszyce znalazły się w cyrkule krakowskim obejmującym dawny polski powiat krakowski, proszowski i część lelowski. Za Nidzicą, która nadal była rzeką graniczną, był cyrkuł kielecki. W 1804 roku w wyniku reformy administracyjnej Nidzica straciła rolę rzeki granicznej. Dolny jej bieg i leżące nad nią miejscowości od Działoszyc, przez Skalbmierz, Kazimierz Wielką aż po ujście znalazły się w cyrkule kieleckim. Koszyce pozostały w cyrkule krakowskim.

Przez stulecia Nidzica rozgraniczała również struktury kościelne. W roku tysięcznym na zjeździe gnieźnieńskim, w którym uczestniczył cesarz niemiecki Otto III jako gość Bolesława Chrobrego, utworzono polską prowincję kościelną – powołano arcybiskupstwo gnieźnień-

skie oraz trzy biskupstwa – krakowskie, wrocławskie i kołobrzesckie. Biskupstwo krakowskie było rozległym tworem terytorialnym. Rozciągało się od Karpat na południu po Bug na północy. Zarządzanie tak rozległym terytorium stało się trudne, dlatego zaistniała konieczność podziału. Diecezja została podzielona na archidiakonaty, prepozytury i dekanaty. Najstarsze źródła dotyczące archidiakonatów i prepozytur pochodzą z XII wieku. Dekanat Witów

Nidzica zimą. Fot. R. Stojek

występujący w źródłach od XV wieku a do którego należały m.in. parafie Przemków, Książnice Wielkie, Rachwałowice, Gorzków, Kazimierza Wielka znalazł się w obrębie archidiaconatu krakowskiego. Na północy, za Nidzicą rozpościerała się prepozytura wiślicka. Z końcem XVIII wieku zanikły archidiaconaty i prepozytury, do dziś pozostały jedynie dekanaty. W 1805 roku została powołana diecezja kielecka. Jej południowo-wschodnią granicą została Nidzica. Dekanat witowski pozostał w diecezji krakowskiej. Żywot nowej diecezji kieleckiej był krótki, w 1818 roku uległa likwidacji. Jej południowa część, wraz z Kielcami wróciła do diecezji krakowskiej,

pozostała weszła w skład nowoutworzonej diecezji sandomierskiej. Reaktywowana w 1882 roku diecezja kielecka sięgała bardziej na południe, aż do granicy z Galicją. Dziś Nidzica rozgranicza jedynie w swym dolnym biegu parafie – Kazimierz Wielką od Kazimierzy Małej, Rachwałowice od Bejsc, Przemków od Rogowa.

Stulecia mijają,
granice się zmieniają
a Nidzica niezmiennie
toczy swe wody – ku Wiśle

Andrzej Bienias

Koniec wojny. Koniec młyna

O tym interesującym epizodzie z końca wojny w Koszycach opowiedział mi pan Tadeusz Kielian, który był wtedy czternastoletnim chłopcem.

Było lato 1944 roku; czas żniw, czyli miesiące lipiec – sierpień. Niemcy rozpoczynają ewakuację urządzeń młyna, który pod zarządem niemieckim był przez całą wojnę czynny. Były to – turbina, walce i temu podobne maszyny. Turbina nie chce przejść przez wrota młyna, udaje się to dopiero przy użyciu traktora, co narusza konstrukcję budowli. Młyn, choć wypatroszony i osłabiony, stoi nadal.

Od półtora roku trwa w Koszycach rozbudowa Domu Ludowego, który był inwestycją przedwojenną. Na istniejącym obok głównego korpusu fundamencie od strony Szreniawy Niemcy nadbudowują nową część. Od strony miasta stawiają dobudówkę, a od strony parku pomieszczenie z piecem. Przy-

wożą wielki kocioł, a w parku składują duże ilości węgla. Krążą różne plotki – od tej, że powstaje wytwórnia marmolady, po tę, że Niemcy budują krematorium (?!).

Tę inwestycję prowadzi niemiecki oficer mający do dyspozycji niemieckich majstrów. Ten sam, który odpowiadał za demontaż maszyn w młynie.

Zostają wykwaterowani i przesiedleni do domów żydowskich mieszkańcy domów na ulicy Kościuszki pod numerami: 10 – Staszkievicze, 12 – Charzewscy, 14 – Staszkievicze, 16 – Wójciki, 18 – Nowakowie i Walczakowie. Mieszkańców domów o numerach poniżej 10 (Kielianów, Staszkieviczów, Żychowiczów i Ćwikłów) pozostawiono w ich siedzibach.

W domu pod numerem 10 (Staszkieviczów) mieszka teraz na piętrze szef robót. To mężczyzna

Pan Tadeusz Kielian. Fot. R. Stojek

Młyn w Koszycach przed II wojną światową

Powódź w Koszycach, lata trzydzieste. Widoczny młyn

Fragment ulicy Kościuszki z numerami od 2 do 18, stan współczesny

czterdziestoparoletni, łysawy, dobrze odnoszący się do Polaków. Często widuje się go na balkonie domu.

W domu nr 12 (Charzewskich) mieszka majster. W pozostałych są warsztaty i stancje dla reszty personelu. Płoty grodzące podwórka w/wymienionych posesji zostają zlikwidowane, a tak utworzony duży plac przeznaczony został na potrzeby budowy.

Po około 1½ roku trwania tej budowy, wobec spodziewanego natarcia wojsk radzieckich przychodzi rozkaz likwidacji. Niemcy ładują na samochody maszyny i szykują się do wyjazdu.

Wtedy atakują ich spod młyna partyzanci, rozbijają (chodziło im tylko o zdobycie broni), a ich samych, wraz z załadowanymi samochodami puszczają wolno na Kraków. Kolumna ta zostaje zatrzymana w Nowym Brzesku.

Zaniepokojeni Niemcy, nie mając łączności wysyłają do Koszyc samolot obserwacyjny. Lecą nim pilot i oficer prowadzący budowę przy Domu Ludowym. Samolot ląduje na Dużym Błoniu. Oficer kieruje się do domów nr 10 i 12 na ulicy Kościuszki. Nerwowo szarpie klamki, ale drzwi są zamknięte, gdyż mieszkańcy zdążyli już wrócić. Wtedy od młyna pada strzał, niecelny. Oficer biegnie w stronę Rynku i skręca na otwarty plac pomiędzy domami o numerach 6 i 4 przy ul. Kościuszki, na którego końcu stoi domek Sataleckiego o przydomku „Saturytu”. Znając dobrze topografię terenu, zamierza dobiec tędy do Domu Ludowego. Wystrzeliwuje przy tym czerwoną rakietę alarmową. Partyzanci biegną za nim ostrzeliwując niecelnie. Oficer mijając Dom Ludowy, przekracza kanał w parku (do dziś istniejący), młynówkę, ale przy jazach na Szreniawie pada. Partyzanci wysyłają „Głuchego Mańka” z karabinem, aby sprawdził, czy oficer żyje. Ten dociera na miejsce i macha, że to już trup. Ściąga z trupa buty oficerki. Zaalarmowany pilot wskakuje do samolotu, podrywa go i krąży nad okolicą. Na koniec odlatuje.

Niemcy wysyłają z Krakowa oddział wojska. Pod Jaksicami partyzanci AK staczają z nimi bitwę. Zdobywają samochód osobowy marki Mercedes i wiwatując zajeżdżają nim na koszycki Rynek.

Zdobyczny Mercedes

W potyczce ginie pochodzący z Warszawy Janusz Włoch, pochowany na cmentarzu książnickim.

Nadlatują 3 sztuki (niemieckie samoloty szturmowe) i ostrzeliwują obszar od Brzeska po Koszyce. Opanowują teren. Niemcy szukają winnych, ale miejscowi zwalają winę na sowiecką partyzantkę. Mieli już zresztą poważniejsze kłopoty, bo front szybko się zbliżał.

Nadchodzi 10 stycznia 1945 roku. Niemcy uciekają przed Armią Czerwoną. Koszyce są wolne. Jest ostra zima; staw przy młynie, Szreniawa i Wisła skute lodem. Miejscowy wyrobnik nocą po kryjomu zaczyna wycinać spod młyna pale i stemple; tuż nad lodem. Resztę zostawia. W efekcie młyn się zawala, więżąc pod górą desek naszego bohatera. W ciągu jednego dnia młyn zostaje doszczętnie rozebrany. Spod jego resztek wyłania się biały od mąki oraz ze strachu, ale cały i zdrowy mężczyzna.

Tego samego dnia pewien mieszkaniec Sokołowic wybrał się do Słomnik. Przejeżdżał, jak zwykle, koło młyna. Wracając po zmroku sądził, że zabłądził, bo młyna już nie było.

Podobny los spotkał drewniany most w Sokołowicach, zbudowany przez tzw. junaków. Byli to miejscowi młodzi mężczyźni zakwaterowani w barakach na Dalanowie i poddani obozowemu rygorowi. Codziennie rano z łopatami na ramieniu, w charakterystycznych białych czapkach na głowie udawali się na roboty.

Pan Kielian zanucił piosenkę, którą śpiewali w marszu. Każda linijka tej piosenki była śpiewana dwukrotnie.

Piosenka junacka

W pół do szóstej jest pobudka
i modlitwa bardzo krótka.

Na śniadanie czarna kawa,
kromka chleba smarowana.

A na obiad galop zupka,
litra wody, jedna krupka.

Kolacyjka wygwizdana.
O tym, bracie, śpij do rana.

Nic dziwnego, że matki owych junaków donosiły im po cichu jedzenie do baraków.

Ich dzieło – most na Sokołowicach – został zbombardowany przez radziecki samolot, a następnie samolot ten zestrzeliła niemiecka obrona przeciwlotnicza. Ten obiekt również został natychmiast rozebrany przez miejscowych.

Junacy budowali jeszcze drugi most – na Dalanowie, bo Niemcy planowali odwrót przez Wisłę na Tarnów. Nie zdążyli i musieli uciekać w kierunku Krakowa. Ten niedokończony most także po 10 stycznia 1945 roku został rozebrany. Podobny los spotkał hałdę węgla w parku.

Taki był w Koszycach koniec wojny, a z tym koniec młyna i obu mostów.

Grażyna Iwanicka

Minka

W latach 80-tych ubiegłego wieku odezwała się do Krystyny Komendy (z d. Satalecka) jej koleżanka szkolna, Żydówka o imieniu Mina. Przyjeżdżała do Krakowa i zatrzymywała się u niej, a także w jej towarzystwie kilkakrotnie odwiedziła Koszyce, do których przetrwał w Minie ogromny sentyment, nieugaszony nawet tragicznymi wydarzeniami wojny.

Gdy Komendowa zmarła w 1990 roku, Mina nawiązała kontakt z moją ciotką Zofią Pęcherską (z d. Malinowska). Wszystkie trzy były rówieśnicami (urodzone w 1921 roku), koleżankami szkolnymi i wychowywały się w Koszycach.

Gdy i ciotka zmarła, Mina zaczęła pisać do mojej matki Wandy Sendal (z d. Malinowska), a nawet odwiedziła ją w Koszycach razem z mężem w 1995 roku.

Czytałam jeden taki list, napisany po polsku, w którym we wzruszający sposób Mina opisuje swój serdeczny stosunek do rodzinnego miasta. W liście, który niestety zaginął, było również zdjęcie Miny z prawnuczkiem.

Mama mówiła o wielkiej pogodzie ducha tej kobiety, która mimo wojennych i obozowych przeżyć zachowała radość życia. Była dwukrotnie mężatką, doczekała się dzieci, wnuków i prawnuków. List był wysłany z Nowego Jorku, a nazwisko Miny (chyba po drugim mężu) brzmiało Skop.

Mówiono mi w Koszycach, że Sataleccy mieszkający w Rynku przechowywali przez całą wojnę koleżankę szkolną córki Krystyny, o co ta bardzo prosiła.

Mina Skop z mężem w odwiedzinach u Wandy Sendal w Koszycach w 1995 roku

Postanowiłam to sprawdzić. A kto mógłby mi w tym pomóc bardziej, niż pan Tadeusz Kielian?

I tu zaczęła się zagadka. Pan Kielian potwierdził, że Sataleccy rzeczywiście ukrywali w czasie wojny Żydówkę, córkę sąsiada, bogatego kupca Kamińskiego.

Prosiła o to jego córka Krysia. Kamińska miała sześciolletnią córeczkę, która ukrywała się razem z matką. Ponieważ Satalecki prowadził sklep, tzw. „bezugszajn”, czyli towary na kartki za oddane kon-

Mina Skop z prawnuczką

tyngenty (były to drewniaki, ubrania robocze, kurtki), Niemcy nie podejrzewali, że ukrywa Żydówkę.

Gdy skończyła się wojna, Kamińska wyszła z ukrycia i widziano ją z dzieckiem na Rynku.

Po kilku dniach opuściły Koszyce. Cała jej rodzina została wcześniej wywieziona razem z innymi Żydami i ślad po nich zaginął.

Gdy w latach 1988–2001 pan Kielian prowadził w Rynku sklep z konfekcją, przybiegła do niego Soswina wołając: „– Kamińszczonka przywiozła cały autokar [Żydów? – przypuszczenie moje], aby pokazać bożnicę.” Tą Kamińszczonką była owa mała w czasie wojny dziewczynka, wnuczka Kamińskiego.

Wtedy pokazałam Panu Kielianowi zdjęcie Miny Skop. Przyjrzał się dokładnie i stwierdził, że to nie Kamińska. Poznałby ją.

Jak to więc było? Czy te dwie powyższe wersje dotyczą jednej osoby, czy dwóch? Może jeszcze ktoś rozpozna w Minie Skop córkę Kamińskiego.

Upłynęło tyle czasu, że szanse są niewielkie. Często zbyt późno zaczynamy interesować się przeszłością. Potem nie ma kogo spytać i pozostaje uczucie winy.

Grażyna Iwanicka

Domy Tomasza Sataleckiego (obecnie apteka) i kupca Kamińskiego (obecnie pizzeria)

ŚRODOWISKO, EKOLOGIA

Uszatki stacjonują na świerkach w Witowie

Od początku zimy można zobaczyć w Witowie – gm. Koszyce, odpoczywające uszatki. Sowy przebywają na wysokich świerkach. Gromadzą się po kilka na pojedynczych gałęziach. Niepokojone odlatują na pobliskie podwórze. Jeśli obserwator zachowa dystans, pozwalają się obserwować i przyglądają się uważnie. Oczy uszatki w dzień są jasnożółte. W zacienionych miejscach, gdzie nie dochodzą promienie słoneczne ich tęczówka staje się intensywnie pomarańczowa, a w mroku czerwona. Sowy okupują drzewa. Ptaki w różnym wieku i płci siedzą, grzejąc się w chłodne zimowe dni. Dla nich dzień to tak jak dla nas noc. Czas odpoczynku. Czasami budzi je tylko przechodzący człowiek, lub silny wiatr, przesywający pióra. Sowy źle znoszą silne mrozy. Ich strategia przetrwania polega na gromadzeniu się skupisk osobników. Razem jest cieplej i milej spędzić

Uszatki siedziały blisko siebie. Fot. MM

Ciekawska sowa patrzy co dzieje się na dole. Fot. MM

mroźne chwile. Pod drzewami gdzie siedzą sowy znajdujemy doskonały materiał do badań w postaci wypluwek. Przy takich sowych gromadach, warstwa kulek stanowi sporą podściółkę, którą jest usłana ziemia pod drzewami.

W Witowie aktualnie naliczyliśmy 17 uszatek. Obserwacja terenowa była prowadzona przez troje obserwatorów – ósmego lutego br. Ptaki zachowywały się spokojnie. Teren gdzie przebywają obejmuje zabudowania wiejskie, część łąkową oraz bezpośrednio przylega do porośniętego grochodrzewem i innymi zaroślami urwiska. Sowy obsiadają trzy świerki. Najwięcej ptaków jest od dołu – gdzie zaczynają się gałęzie. Niektóre osobniki siedzą blisko pnia, inne w pewnym oddaleniu, lub w gęstwinie świerkowych gałęzi.

Rozróżnienie płci u uszatki nie jest trudne jeśli widzimy ptaki siedzące blisko siebie. Samica jest nieco większa od samca. Starsze ptaki mają jaśniejszą szlarę. Dokładne kontrole stanowiska pokażą czy liczba sów się powiększa, oraz wykażą ile samców i samic siedzi na świerkowych gałęziach.

Sowy to niezwykle ciekawe i miłe w odczuciu ptaki. Ich głowy i oczy przypominają ludzkie. Przez ułożenie oczu z przodu głowy, spojrzenie tych ptaków wydaje się takie mądre i podobne do naszego.

Ochrona sów jest ważnym czynnikiem ochrony całego środowiska. Tam gdzie ubywa sów, ekosystemy są zaburzone i często dochodzi do zachwiania równowagi. Ważne jest aby monitorować ostoje tych ptaków i miejsca ich zimowych oraz letnich kryjówek. Każda informacja jest niezwykle cenna dla nauki i pozwala oszacować stan populacji, jej kondycję, także na podstawie występujących w areale łowieckim

Sowa w całej okazałości. Fot. MM

gryzoni. Uszatka jest typowym łowcą drobnych gryzoni. Znikomy procent stanowią ptaki, owady, czy gady i płazy. W latach „mysich” wychowuje więcej młodych.

Michał Molicki

KULTURA, EDUKACJA, SPORT

Stypendia Wójta Gminy Koszyce uroczyście rozdane

15 października 2015 roku najzdolniejsi uczniowie szkół podstawowych oraz gimnazjum z terenu naszej gminy, będący jednocześnie mieszkańcami gminy Koszyce, otrzymali Stypendia Wójta Gminy Koszyce za wysokie wyniki w nauce osiągnięte w roku szkolnym 2014/2015. Uroczystość wręczenia dyplomów potwierdzających otrzymanie stypendium odbyła się w Centrum Oświatowym w Koszycach podczas akademii zorganizowanej z okazji Dnia Edukacji Narodowej, w której udział wzięli uczniowie, dyrektorzy szkół, nauczyciele oraz przedstawiciele samorządu gminnego w osobach Wójta Gminy Koszyce Pana Stanisława Ryba-

Nauczyciele i uczniowie Centrum Oświatowego

ka, który osobiście wręczył stypendystom dyplomy oraz Przewodniczącego Rady Gminy Koszyce Pana Tadeusza Nawrota. Wnioski stypendialne rozpatrzyła pod względem formalnym i merytorycznym 5 osobowa Komisja powołana przez Wójta Gminy w skład której weszli dyrektorzy szkół oraz pracownicy Urzędu Gminy Koszyce. Stypendium przyznawane jest w formie jednorazowej nagrody pieniężnej a jego wysokość zależna jest od spełnienia przez ucznia kryteriów stypendialnych którymi są: wzorowa ocena z zachowania oraz średnia ocen 5.00 i powyżej. Na mocy decyzji komisji stypendialnej oraz Wójta Gminy Koszyce zostało przyznanych 24 stypendiów dla uczniów Szkół Podstawowych w tym: 7 dla uczniów Szkoły Podstawowej im. Piotra Baryłaka w Książnicach Wielkich oraz 17 dla Szkoły Podstawowej im. Kornela Makuszyńskiego w Koszycach w łącznej kwocie 8 050 złotych. Stypendia dla Gimnazjum im. Stanisława Wyspiańskiego przyznano w kwocie 4 500 złotych dla 11 uczniów. Łączna kwota stypendiów dla 35 osób wyniosła 12 550 złotych. Stypendystom gratulujemy osiągniętych wyników a wszystkim uczniom życzymy owocnej pracy w roku szkolnym 2015/2016.

Przemawia Wójt Gminy Stanisław Rybak

Olga Kabat Wójt Stanisław Rybak wręcza uczniom stypendia

Z wizytą w Derecske na Węgrzech

W dniach od 12 do 16 października bieżącego roku grupa 14 uczniów i ich opiekunów ze Szkoły Muzycznej I stopnia w Koszycach, wraz z dyrektorem Szkoły, przebywała w Derecske na Węgrzech, w ramach wymiany młodzieży szkół muzycznych partnerskich miast.

Program pobytu obfitował w liczne atrakcje, nie zabrakło spotkań z młodzieżą węgierską, aktywnego uczestnictwa w ich zajęciach szkolnych, rozrywkach, uroczystościach lokalnych.

Już pierwszego dnia po przyjeździe, w dniu patrona szkoły nasi uczniowie w strojach ludowych brali udział w okolicznościowym pochodzie, a delegacja szkoły złożyła wieniec w miejscu upamiętniającym patrona.

W tym dniu zwiedzaliśmy miejscową szkołę, braliśmy czynny udział w ciekawych zajęciach artystycznych, muzykowaliśmy wspólnie z węgierską młodzieżą.

Szkoła w Derecske, w odróżnieniu od szkoły muzycznej w Koszycach, prowadzi klasy nie tylko

o profilu muzycznym. W ramach edukacji artystycznej uczniowie uczą się tańca, aktorstwa, rękodzieła. Zajęcia prowadzone z pełnym poświęceniem przez miejscowych nauczycieli spotkały się z entuzjastycznym odbiorem przez naszych uczniów. W ramach tych zajęć mieliśmy okazję nie tylko podglądać pracę nauczycieli – muzyków ale też robiliśmy domowy makaron, ozdabialiśmy świąteczne łakocie, malowaliśmy na szkle, uczyliśmy się techniki haftu, tworzyliśmy kompozycje z liści a nawet strzelaliśmy z prawdziwego łuku.

Wieczorem wszyscy wzięliśmy udział we wspólnym koncercie nauczycieli tamtejszej szkoły, na którym zaprezentował swoje umiejętności również nasz nauczyciel saksofonu – Pan Mateusz Majchrzak.

W kolejnym dniu gospodarze zorganizowali całonocną wycieczkę do Debreczyna. Piękne miasto zachwyliło architekturą, zabytkami oraz ciekawym muzeum.

W ostatnim dniu pobytu wróciliśmy do szkoły gdzie uczestniczyliśmy w warsztatach muzycznych. W tym dniu Dereckie obchodziło Święto Owoców. Braлиśmy udział w pochodzie przebierańców, degustowaliśmy świeżo wyciskany sok z winogron, a także podziwialiśmy występ lokalnego zespołu folklorystycznego.

Wieczorem odbył się koncert pożegnalny uczniów szkoły muzycznej w Dereckie, w którym spontanicznie wzięli udział również nasi uczniowie. Wiktoria Maj zaprezentowała piosenkę ludową „W moim ogródeczku”, a cała nasza grupa zaśpiewała piosenkę „Lipka”. Melodia ta towarzyszyła nam podczas całej podróży – również na wycieczce do Debreczyna – gdzie zainteresowała gospodarzy do tego stopnia, że poprosili nas o publiczne jej wykonanie na koncercie pożegnalnym.

Wyjazd obfitował w liczne niezapomniane atrakcje, pozostawił ogrom ciepłych wspomnień, wspólnych przyjaźni i ciekawych doświadczeń. Mam nadzieję że nasze kontakty będą się rozwijać i wkrótce powitamy naszych węgierskich przyjaciół w Koszycach.

Piotr Skwara
Dyrektor Szkoły

Delegacja szkoły z wieńcem

Występ nauczyciela ze Szkoły Muzycznej w Koszycach

Uczestnicy wyjazdu podczas zwiedzania zabytków Debreczyna

Uczestnicy wyjazdu podczas zwiedzania zabytków Debreczyna wraz z uczniami z rodzin goszczących

Koncert pożegnalny w wykonaniu uczniów Szkoły Muzycznej z Koszyc

Z Erazmusem na Malcie

W dniach 18.07 – 31.07.2015 r. grupa 5 nauczycieli ze Szkoły Podstawowej im. Piotra Baryłaka w Książnicach Wielkich wzięła udział w kursie językowo-komputerowym na Malcie. Kurs w całości został sfinansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach Programu Erasmus+ – „**Język obcy kluczem do rozwoju**”, Mobilność szkolnej kadry edukacyjnej.

Program ten został przeprowadzony przez ośrodek ETI – Executive Training Institute w miejscowości St. Julian's, który od wielu lat prowadzi szkolenia językowe dla różnych grup wiekowych na bardzo wysokim poziomie. Dziesięciodniowe zajęcia odbywały się w małych, międzynarodowych grupach i zostały zrealizowane zgodnie z oczekiwaniami uczestników i opublikowanym wcześniej programem. Niezwykle cenne okazały się wycieczki fakultatywne, które umożliwiły poznanie maltańskiej kultury i historii, jak również nawiązanie międzynarodowych znajomości. Dzięki zakwaterowaniu w domu maltańskiej rodziny poprawie uległy znajomość języka oraz zwyczajów związanych z życiem na Malcie.

Wspaniałe widoki na Malcie

Wycieczka fakultatywna do stolicy Malty, Valetty oraz Mdiny

Kurs komputerowy w szkole ETI

Zdobyte doświadczenia i umiejętności będą wykorzystywane w codziennej pracy dydaktycznej oraz w realizacji różnego rodzaju projektów edukacyjnych. Działania programu Erasmus+ z pewnością przełożą się także na uczniów szkoły, ich rodziców oraz całą społeczność lokalną, poprzez otwarcie drogi do nowych możliwości rozwoju. Samym uczestnikom projekt dał nowe, cenne kwalifikacje zawodowe oraz międzynarodowy certyfikat, co z pewnością pomoże zwiększyć europejski wymiar szkoły w Książnicach Wielkich.

Klaudia Kierońska

Pożegnanie grupy z Grace, właścicielką mieszkania

Kurs językowy w szkole ETI, zdjęcie z prowadzącym

Klub Sportowy Szreniawa Koszyce w dniu dzisiejszym

Klub Sportowy Szreniawa Koszyce reaktywowano w 2010 roku przy Stowarzyszeniu „Szreniawa 2010”. Klub wznowił działalność po pięcioletniej przerwie, a zawodnicy rozpoczęli rozgrywki w Klasie „C” Małopolskiego Związku Piłki Nożnej w Podokręgu Krakowskim.

Klub sportowy reaktywowano z inicjatywy miejscowej młodzieży i działaczy, którzy skupili się wokół idei wznowienia jego działalności i powrotu do rozgrywek ligowych w MZPN w Krakowie. Ogromny wpływ na ich decyzję miał fakt, że K.S. „Szreniawa Koszyce” działał na terenie Gminy Koszyce od 1925 roku i ma bogatą historię, którą wszyscy zwolennicy klubu chcieli kontynuować.

W 2015 roku Klub Sportowy Szreniawa Koszyce powrócił do swej pierwotnej nazwy i biało-ziel-

nych barw klubowych, które od lat były związane z Koszycami. Prezesem klubu został p. Witold Kapusta, długoletni działacz sportowy w zakładowych klubach krakowskich, wiceprezesem Andrzej Świąś, sekretarzem Tomasz Kabat, skarbnikiem Paweł Żurek, kierownikiem drużyny Sylwester Chadzak. Członkami zarządu zostali: Józef Sroczyński, Zenon Cisak, Grzegorz Przytuła, Jerzy Domała. W skład komisji rewizyjnej weszli: Adam Król – przewodniczący, Robert Krzemiński, Hubert Zabijak.

Od początku działalności klub prowadzi szkolenie młodzieży, która tworzy drużynę juniorów, oraz drużynę seniorów. Na dzień dzisiejszy do rozgrywek zgłoszonych jest w obu drużynach łącznie 60 zawodników wywodzących się z Gminy Koszyce.

Piłkarze, działacze i kibice cieszą się z wywalczonego awansu

W 2014 roku w klubie trenowało 20 dziewcząt z naszej gminy. Dziewczęta z powodzeniem brały udział w różnych turniejach i zawodach organizowanych przez Szkolny Związek Sportowy.

Od 2010 roku drużynę seniorów trenuje p. Łukasz Jasielski, który jest także doświadczonym i skutecznym zawodnikiem drużyny. Trenerem juniorów został w bieżącym roku p. Łukasz Stalmach.

Klub Sportowy „Szreniawa Koszyce” ma na swym koncie kilka istotnych osiągnięć. Najważniejsze z nich to awanse do kolejnych klas ligowych.

Jak wspomniano wcześniej, po wznowieniu działalności w 2010 roku klub rozpoczął rozgrywki w Klasie „C” Małopolskiego Związku Piłki Nożnej. Od tego czasu drużyna awansowała o dwie klasy i obecnie rozgrywa mecze w Klasie „A” MZPN w I grupie Podokręgu Krakowskiego.

Kierownikiem drużyn seniorów i juniorów jest p. Sylwester Chadzak, pasjonat piłki nożnej i człowiek bardzo zaangażowany w sprawy miejscowego klubu. Od początku reaktywacji kieruje on świetnie obydwoma zespołami i zawsze znajduje

czas na rozwiązywanie przeróżnych spraw związanych z działalnością drużyn.

Klub nie mógłby działać gdyby nie grupa oddanych ludzi, którzy bezinteresownie poświęcają czas na różnorakie prace związane z jego działalnością i wspierają go finansowo. Tę niezawodną i niezastąpioną grupę wsparcia stanowią: p. Paweł Gwóźdź, p. Stefan Przytuła senior, p. Stefan Przytuła junior, p. Waldemar Przytuła, p. Grzegorz Przytuła, p. Andrzej Święś, p. Paweł Żurek, p. Zenon Cisak, p. Jerzy Domagała, p. Adam Król, p. Tomasz Kabat,

Zawodnicy KS Szreniawa

Zawodnicy KS Szreniawa

p. Zbigniew Klara, p. Józef Sroczyński, p. Robert Krzemiński i p. Hubert Zabijak.

Zarząd klubu troszczy się o wygląd i modernizację stadionu, który śmiało można dziś nazwać wizytówką Koszyc. Dzięki przychylności Wójta Gminy p. Stanisława Rybaka, wiernego kibica drużyny, obiekt został w całości ogrodzony, zakupiono ławki dla zawodników rezerwowych i wykonano drogę dojazdową. W niedalekiej przyszłości przewidziane są dalsze prace modernizacyjne.

Klub cieszy się długoletnią historią, którą tworzyli nieżyjący już działacze sportowi. Z myślą o nich i dla uczczenia ich pamięci zarząd klubu organizuje turnieje byłych prezesów K.S. „Szreniawa Koszyce” – p. Bogdana Gali i p. Zygmunta Sołtysiaka. Biorą w nich udział drużyny juniorów i seniorów zaprzyjaźnionych klubów.

Bardzo ważnym elementem sportowego życia klubu są kibice, ten przysłowiowy trzynasty zawodnik, bez którego nie odczuwa się w pełni smaku sukcesu, i bez których tak ciężko byłoby się podnieść po nieodwrotnych w sporcie porażkach. Kibice są zawsze mile widziani na wszystkich meczach i turniejach, w których biorą udział drużyny juniorów i seniorów. Z myślą o nich prowadzona jest strona internetowa klubu skąd czerpać można informacje na temat rozgrywek i wyników naszych piłkarzy.

Na dzień dzisiejszy możemy z pełnym przekonaniem powiedzieć, że od momentu reaktywacji Klub Sportowy „Szreniawa Koszyce” rozwija skrzydła. Reprezentując gminę w rozgrywkach ligowych jednocześnie promuje ją w całym województwie małopolskim. Działacze i zawodnicy klubu nie ograniczają się tylko do działalności w obrębie klubu, ale starają się promować sportowy styl życia wśród młodzieży szkolnej. Klub ściśle współpracuje z tutejszym Centrum Oświatowym, gdzie organizuje turnieje halowej piłki nożnej dla gimnazjalistów. Bardzo przychylnym okiem spogląda na tę współpracę p. Ryszard Kłós, dyrektor Centrum Oświatowego, który widzi potrzebę i korzyści płynące z takiej działalności i zawsze chętnie wspiera wszelkie inicjatywy klubu skierowane do młodzieży gimnazjum.

Zarząd Klubu

GAZETA KOSZYCKA – członek Polskiego Stowarzyszenia Prasy Lokalnej.
Redagują: Teresa Molenda, Stanisław Szymański, Adam Andrzej Gąsior, Olga Kabat, Ryszard Stojek. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania, opracowywania edytorskiego nadesłanych tekstów, nadawania własnych tytułów.

Materiały i korespondencje prosimy przekazywać do Urzędu Gminy w Koszycach, ul. Elżbiety Łokietkówny 14, tel. (41) 3514048 w. 26, e-mail: promocja@koszyce.gmina.pl
Gazeta Koszycka dostępna jest także na stronie: www.koszyce.gmina.pl
Autorom honorariów nie płacimy. Sygn. akt: INs-Rej-Pr 7/95 Sąd Wojewódzki w Kielcach.
Egzemplarz bezpłatny.

Skład: Jacek Stojek. Druk: Brzeska Oficyna Wydawnicza, Brzesko